

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, stările de incapacitate de plată a societăților comerciale, care conduc, adesea, la insolvența ori falimentul acestora, sunt generate, de multe ori, în mod artificial, de întârzierile în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani între comercianți.

Blocajele financiare generate de lipsa executării obligațiilor contractuale, indiferent de buna-credință sau reaua-credință a părți cocontractante, conduce la afectarea nejustificată a disponibilităților financiare ale unor firme, care sunt, în mod normal, corecte și diligente în îndeplinirea obligațiilor lor, fie că este vorba de cele comerciale, fie că este vorba de cele fiscale.

Acest blocaje cauzează situații de incapacitate temporară de plată, însă, după cum am arătat, nu din cauza propriei conduite, ci din cauza faptului că nu au încasat la timp sumele cuvenite de la partenerii lor comerciali.

Legislația actuală, deși reglementează diverse instituții menite să preîntâmpine aceste întârzieri în executarea obligațiilor, nu este suficientă pentru eliminarea uneia dintre problemele întâlnite în practică și care reprezintă, în fapt, una dintre problemele majore în operativitatea unei afaceri.

În ceea ce privește legislația de procedură fiscală, prevederile în vigoare permit executarea silită a societății care se află în dificultate, fără a ține cont de faptul că, de multe ori, aceasta nu are o culpă proprie în legătură cu neexecutarea obligațiilor fiscale, ceea ce conduce la adâncirea problemelor financiare ale acestora și, într-un final, la insolvența ori falimentul societății, iar societatea care a cauzat acest lucru ajunge să supraviețuiască victimei pasivității sale.

Prin inițiativa legislativă pe care o supunem atenției, propunem introducerea unui mecanism nou, care să permită debitorilor afectați să sesizeze organul fiscal competent cu privire la neexecutarea de către terți a obligațiilor de plată a unor creanțe certe, lichide și exigibile ce le sunt datorate, în situațiile în care incapacitatea de plată atrage imposibilitatea achitării obligațiilor fiscale restante.

Organul fiscal competent, după verificarea dovezilor prezentate de debitor, emite un titlu de creanță *direct* împotriva terțului responsabil de incapacitatea de plată, care, dacă nu se conformează obligației de plată a debitului datorat de debitor sau dacă nu prezintă dovada achitării debitului datorat debitorului, anterior momentului notificării organului fiscal competent, urmează a fi supus acțiunilor de executare silită în locul persoanei care a efectuat notificare.

Apreciem că o asemenea instituție juridică le permite debitorilor afectați de neplata unor obligații datorate de către terți să beneficieze de o protecție suplimentară în fața executării silită fiscale, redirectionând acțiunile organelor

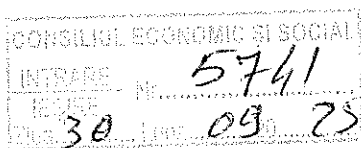
fiscale împotriva terțului aflat în culpă pentru incapacitatea de plată a debitorului și, astfel, forțându-l să suporte consecințele propriei pasivități.

Pe termen lung, preconizăm că reglementarea propusă va disciplina comercianții, întrucât aceștia vor dori să își reducă la minimum șansele de a răspunde pentru datoriile fiscale ale altor comercianți, în situația în care au datorii față de aceștia. Mai exact, aceștia vor ajunge să își execute obligațiile la timp sau să încheie un acord cu părțile cocontractante, care să prevină necesitatea notificării organelor fiscale.

Pentru aceste considerente, vă solicităm să sprijiniți prezenta inițiativă legislativă.

INIȚIATOR:

Deputat AUR Silviu-Octavian Gurlui .

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I – După articolul 225 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 547 din 23.07.2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 225¹, cu următorul cuprins:

„Art. 225¹ – Executarea silită împotriva debitorilor debitorului

(1) În situația în care un debitor persoană juridică de drept privat care desfășoară activități cu scop lucrativ se află în imposibilitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale datorate din cauza neîndeplinirii unei creanțe certe, lichide și exigibile urmare a neîndeplinirii obligației contractuale a unui terț, debitorul poate notifica organul fiscal competent în legătură cu acest aspect, în condițiile prezentului articol.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se formulează de către debitor dacă, în termen de 10 zile de la somarea terțului în sensul executării obligației datorate și informării cu privire la intenția de notificare a organului fiscal competent, acesta nu își execută obligația sau nu face dovada îndeplinirii obligațiilor către debitor.

(3) Notificării prevăzute la alin. (1) se anexează dovada existenței creanței certe, lichide și exigibile și dovada somării terțului cu privire la executarea obligației și informării acestuia cu privire la intenția de notificare a organului fiscal competent.

(4) În termen de 5 zile de la înregistrarea notificării, organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor de la alin. (1) și (2) și, în situația în care constată întrunirea cumulativă a acestora, emite în format electronic un titlu de creanță împotriva terțului, în cuprinsul căruia este prevăzut un termen de plată de 10 zile, pe care îl comunică terțului în condițiile art. 47. Verificarea se realizează exclusiv pe baza documentelor depuse, fără solicitarea altor acte justificative.

(5) În situația în care terțul nu execută de bunăvoie obligațiile fiscale datorate de către debitor cuprinse în titlul executoriu sau nu face dovada îndeplinirii obligațiilor

către debitor, anterior comunicării titlului de creanță, în termenul prevăzut la alin. (4), organul fiscal competent, pentru stingerea acestora, procedează la acțiuni de executare silită, în condițiile prezentului cod, în limita obligațiilor fiscale datorate de debitor și fără a depăși debitul datorat acestuia.

(6) În situația în care terțul execută de bunăvoie obligațiile fiscale datorate de către debitor cuprinse în titlul executoriu sau face dovada îndeplinirii obligațiilor către debitor, anterior comunicării titlului de creanță, în termenul prevăzut la alin. (4), organul fiscal competent revocă titlul de creanță emis și procedează la acțiuni de executare silită a debitorului, în condițiile prezentului cod.

(7) Prevederile Titlului VII, Capitolul IX și Capitolul XI, se aplică în mod corespunzător terțului.

(8) Orice cauză contractuală inserată în contractele încheiate între profesioniști care interzice sau atrage răspunderea contractuală a uneia dintre părți pentru notificarea organului fiscal competent în condițiile prezentului articol se consideră nescrisă.

Art. II – Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 547 din 23.07.2015, cu modificările și completările ulterioare, și cu completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III – Agenția Națională de Administrare Fiscală adoptă normele metodologice de punere în aplicare a prezentei legi în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților